

[Svend Auken]

med den meget fornuftige begrundelse, at med den udfordring, vi står over for samfundsøkonomisk, kan man ikke sige, at andre elementer i den økonomiske politik er et frivilligt anliggende, f.eks. heller ikke en tilbageholdende indkomstudvikling. Men der er en række svagheder ved forslaget, også andre end dem, der er omtalt i bemærkningerne, og som forslagsstillerne i øvrigt ikke svarer helt overbevisende på.

For det første, som jeg også nævnte, da vi behandlede forslaget i 1981, så er efter det radikale venstres forslag kredsen af ansatte på en virksomhed og kredsen af de lønmodtagere, der bliver de fremtidige medejere af virksomheden, ikke den samme. Det kan være vidt forskellige grupper.

For det andet giver forslaget stadig væk ikke noget svar på, hvordan man kan sikre, at virksomhederne rent faktisk giver ejendomsret fra sig og indfører medeje, medejendomsret. Hvordan vil man sikre, at der sker en udlodning af aktier til de ansatte, og på hvilke vilkår? Man kender den socialdemokratiske model, hvorefter det jo skal være et frivilligt forhandlingsanliggende mellem ansatte og ejere på en virksomhed, og hvor pengene kun går videre til en fælles fond i tilfælde af, at man ikke kan blive enige om overdragelse og vilkår. Når man udelukker enhver tanke om en fælles fond fra forslaget, er man ovre i tvangsordninger. Det er altså ikke bare obligatorisk med hensyn til at indføre en ordning, men også med hensyn til, hvordan man løser dette problem.

Forslagsstillerens frygt for lønmodtagerfonde virker i øvrigt en anelse søgt, når man tænker på, hvor beskedent fondselementet er i eksempelvis den socialdemokratiske model. Det er et betalt element, men i omfang er det trods alt et beskedent element, når man også tænker på, at der i forvejen er store lønmodtagerfonde i Danmark. Jeg kan bare henvise til pensionskasser under PKA, PFA, de frie pensionskasser, ATP, LD osv., og at der er andre lande, f.eks. USA, hvor lønmodtagerfonde ejer mere end halvdelen af hele aktiekapitalen i dag i erhvervslivet.

Det socialdemokratiske forslag, som er vores udgangspunkt, hviler på de principper, at der skal være tale om en forpligtende ordning, at der skal være tale om en decentral ordning, men at det skal være en ordning med en betydelig lokal islæt hvilende på

princippet om fælleseje, og endelig, at det er meget vigtigt, at man bevarer solidariteten mellem lønmodtagerne på dette område. Det er vores udgangspunkt.

Jeg har forstået på forslagsstillerne, at deres forslag er deres udgangspunkt. Også socialistisk folkeparti har haft forslag i denne retning, og jeg mener, at det må være rigtigt, at netop de partier, der er enige om udgangspunktet om at indføre en obligatorisk ordning på dette felt, sætter sig sammen i stedet for at spilde regeringens tid med et forslag, de intet vil have at gøre med. Der er jo så meget andet, vi kan bruge vores tid til.

Gammelgaard (KF):

Det konservative folkeparti er modstander af tvungen overskudsdeling. Vi går ind for frivillige løsninger, der aftales ude på de enkelte virksomheder. Derfor er vi modstandere af det radikale venstres forslag.

En analyse af udviklingen gennem de sidste 10 år viser, at industrien investerer større beløb i bygninger og driftsmidler end det overskud, industrien har tjent før skat. Ser man på industriens overskud efter betalt skat, overstiger de investerede beløb langt overskuddet. Forslag om tvungen overskudsdeling eller økonomisk demokrati eller investeringsgaranti er derfor ganske irrelevante.

Vi går ind for frivillige ordninger og kunne godt tænke os, at de ordninger, man kender vedrørende medarbejderaktier o.lign., bliver mere udbredte. Derfor finder vi også, at de regler, der findes i skattelovgivningen på dette felt, bør være mere attraktive. Jeg tænker helt konkret på ligningsloven og lov om særlig indkomst. Her kunne man gennemføre mere attraktive regler, hvad angår medarbejderaktier, og det ser vi fra konservativ side meget gerne at man kommer igennem med.

Vi afviser det foreliggende forslag. Vi afviser dermed naturligvis også hr. Svend Aukens tanker om overskudsdeling og mener, at der vil være en meget stor fare for, at en gennemførelse af forslag af den art, som det radikale venstre er kommet med, og også en realisering af hr. Svend Aukens tanker vil standse det økonomiske opsving og den investeringsstigning, som er i gang. Som arbejdsministeren var inde på, oplever vi jo nu en investeringsforøgelse som ikke set i mange,